

РЕШЕНИЕ

№ 6658

гр. София, 09.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 19.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **7450** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 84, ал.3 , вр чл.34,ал.3 от Закона за убежището и бежанците/ЗУБ/.
Образувано е по жалба на А. Ю. Н., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], с предоставен хуманитарен статут, срещу Решение № 8002/27.06.2022г. на заместник председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 48, ал.1, т.3 във връзка с чл. 34,ал.3 от ЗУБ административния орган е издал отказ по искането на оспорващия, да се събере на територията на Република България със своите родители Н. Ю. Ю. и Ш. Х. М. и с непълнолетния си брат Д. Ю. Н. и малолетната си сестра А. Ю. Н. .
От жалбоподателя се иска отмяна на оспореното решение, като незаконосъобразно. Поддържа се, че е необоснован изводът в него, че за родителите му не са налице предпоставките на §1, т. 3, б. „в“ ЗУБ. Твърди, че брат му и сестра му са непълнолетни, те се нуждаят от грижи и не могат да поемат грижите и издръжката на родителите му. Поддържа се, че административния орган не е обсъдил всички релевантни факти и обстоятелства, не са налице предпоставките за отказ за разрешение за събиране, тъй като са изпълнени всички условия, регламентирани в чл. 34 от ЗУБ. В открито съдебно заседание жалбата се поддържа лично от оспорващия. Жалбоподателят заяви и, че за брат му и сестра му съществува реална опасност да бъдат отвлечени, че работи в България, макар че заплатата му е ниска ,брат му също може да работи за да се издържа семейството, Не се претендират разноски.
Ответникът - заместник председателя на Държавната агенция за бежанците при МС,

чрез процесуален представител юр.Д., изразява становище за неоснователност на жалбата. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изразява становище по оспорването.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят има предоставен хуманитарен статут с решение № 3019/21.09.2021 г. на заместник председателя на ДАБ-МС.

Началото на административното производство е поставено с молба от 09.12.2021г., рег. № РД09-В-1585 на ДАБ, подадена от жалбоподателя, с която е поискал да му бъде разрешено да се събере на територията на Република България с родини по произход: баща -Н. Ю. Ю., гражданин на С., [дата на раждане] в С.; майка - Ш. Х. М., гражданка на С., [дата на раждане] в С.; сестра А. Ю. Н., гражданка на С., [дата на раждане] в С. и брат Д. Ю. Н., гражданин на С., [дата на раждане] в С. .

С молбата за установяване на родствена връзка жалбоподателят е представил в превод копия от национални паспорти ,лична карта и извлечения от гражданския и семеен регистър, както и медицински бележки /в превод/ от 21.11.2021г. за здравословното състояние на баща му Н. Ю. Ю. , от които се установява, че същия страда от хронични заболявания – диабет и високо кръвно, а майка му Ш. М. Х. страда от хронични възпаления на ставите и сърдечно заболяване.

С жалбоподателя е проведено интервю на 12.01.2022г., на което той разказал, че родителите му, непълнолетния му брат и малолетна сестра живеят в [населено място] ,обл. Х., С. ,което се намира близо до границата с Р. Турция , родителите му не работят, седят си в къщи, защото са болни, има опасност брат му след като навърши пълнолетие да служи в казармата. Баща му бил пълен, болели го коленете от килограмите, майка му имала проблеми с гръбначния стълб, ходили на прегледи при лекар, но лечението било трудно, заявил, че омъжената му сестра заедно със съпруга си също е в България и могат заедно да се грижат за родителите и непълнолетния си брат и малолетна сестра.

Въз основа на събраните доказателства и на основание чл. 48, ал. 1, т. 3, вр. чл. 34, ал. 1 и 2 от ЗУБ, на 27.06.2022г. заместник председателят на ДАБ-МС издава оспореното решение N 8002, с което отказва на жалбоподателя да се събере на територията на Република България с роднините си по произход.

Решението е връчено на оспорващия на 15.07.2022г., лично, в присъствието на преводач.

От приетите по делото в о.с.з. нови писмени доказателства, в превод, за здравословното състояние на родителите е видно, че майка му Ш. М. Х. страда от болки в лумбалната област, които се разпростират в долните крайници, след преглед е констатирано приплъзване на прешлените -дискова херния на Т4 и Т5 и от специалист по неврохирургия и е назначено медикаментозно лечение и почивка./ медицинско удостоверение от 22.09.2022г. болница „Д.“.За баща му е видно от медицински рапорт/в превод/, без дата ,издаден от дирекция „Здравеопазване „-З., регион К., че от 30 години има пристъпи на епилепсия и е на медикаментозно лечение.

При така установеното от фактическа страна съдът стигна до следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок от активно легитимирано лице ,имащо правен интерес от оспорването на процесното

решение.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган. Със заповед № 03-15/03.05.2022г. председателят на ДАБ-МС ,на основание чл.52 ЗУБ е делегирал правомощията си по чл.48,ал.1,т.1-4 ЗУБ на Д. К. заместник председател на ДАБ-МС. Следователно оспореното решение е издадено при условията на делегация от заместник председателя на ДАБ-МС ,който е надлежно оправомощен за това.

Оспореното решение е издадено при спазване а административнопроизводствените правила, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон в установената от закона писмена форма и съдържание и същият е съобразен с целта на ЗУБ.

Не се споделя довода релевиран от жалбоподателя, че ответника е допуснал процесуални нарушения като не е изяснил докрай всички заявени от жалбоподателя факти. Същият е разяснил на оспорващия чужденец процедурата, по която се подават и разглеждат молби за международна закрила и събиране със семейство на територията на Република България ,проведено е интервю с жалбоподателя на езика който същия говори -арабски, с участието на преводач и той е заявил, че разбира превода с което му е дадена възможност да изложи ясно фактите ,относими към искането му.

Решението, в обжалваната част е постановено и в съответствие с материалния закон. В конкретния случай правилен е изводът на административния орган за липсата на материалните предпоставки на чл. 34, ал. 1 ЗУБ, съгласно който чужденец с предоставена международна закрила има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република България, при условие че семейните връзки предшестват влизането на чужденеца на територията на страната.

Съгласно чл. 48, ал. 1, т. 3 от ЗУБ председателят на ДАБ взема решения по молби за събиране на семейства. Според разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗУБ, чужденец с предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република България. Материалноправната предпоставка за вземане на положително за молителя решение представлява изпълнение на изискването на събиране с член от семейството му. Легалното определение на понятието "членове на семейството" за целите на закона е дадено в § 1, т. 3 от ДР на ЗУБ. В конкретния случай е поискано събиране с баща ,майка, брат и сестра .

По отношение на родителите на жалбоподателя законовата предпоставка за събиране е да не могат сами да се грижат за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живеят в едно домакинство със своето дете. Предвидените във всяка от тези две хипотези предпоставки следва да е налице кумулативно. Наличието на напреднала възраст на лицето или наличието на тежко заболяване сами по себе си не са достатъчни за да се приеме наличие на предпоставка за издаване на положително решение, ако не се установи и докаже невъзможността на лицето само да се грижи за себе си.

В случая се твърди напреднала възраст и заболявания на майката и бащата на оспорващия.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че бащата на жалбоподателя е на 60 години, а майка му -на 52 години, която възраст не може да бъде определена като „напреднала“.

Видно от събраните доказателства за здравословното състояние съдът намира, че не

може да се направи извод, че майката и бащата на жалбоподателя изпитват такива страдания, които да налагат съжителство с друг човек за полагане на непрекъснати грижи. Освен, че е необходима кумулативност от "тежко заболяване" и "чужди грижи", тези грижи трябва да бъдат полагани конкретно и от жалбоподателя.

Описаното в цитираните по-горе медицински бележки /в превод/ за здравословното състояние съдът намира, че не може да обоснове такъв извод. За бащата на жалбоподателя, се установява, че страда от хронични заболявания – диабет, високо кръвно и епилепсия от 30 години и му е назначено лечение с медикаменти, а майка му Ш. М. Х. страда от хронични възпаления на ставите, сърдечно заболяване и приплъзване на прешлените -дискова херния на Т4 и Т5. За тези заболявания също и е назначено лечение с медикаменти от лекар.

Но тези заболявания са хронични и не са от такъв характер, че родителите на оспорвания да не могат сами да се грижат за себе си и да имат нужда от непрекъсната физическа грижа на жалбоподателя. Не се установява да попадат в най - тежката степен на болестите от които страдат, където е нужна чужда помощ.

По отношение на непълнолетните брат и сестра на жалбоподателя, видно от легалната дефиниция на семейство, посочена в § 1, т. 3 от ДР на ЗУБ, те не попадат в кръга от лица, визирани там, поради което и по отношение на тях молбата е неоснователна. При този извод неоснователно е и оплакването в жалбата, че административния орган в решението си не е извършил преценка за „най висшия интерес“ по смисъла на Закона за закрила на детето за непълнолетния брат и малолетната сестра на жалбоподателя, които живеят в едно домакинство с родителите си. Такава преценка не е била дължима. Доводите на жалбоподателя, че съществува евентуален риск от отвлечане на брат му и сестра му в С., предвид мястото където живеят са ирелевантни и съдът не ги обсъжда.

По изложените съображения оспорването е неоснователно. Не са налице отменителни основания по чл. 146 АПК за незаконосъобразност на оспорения административен акт.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на А. Ю. Н., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], с предоставен хуманитарен статут, срещу Решение № 8002/27.06.2022г. на заместник председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: